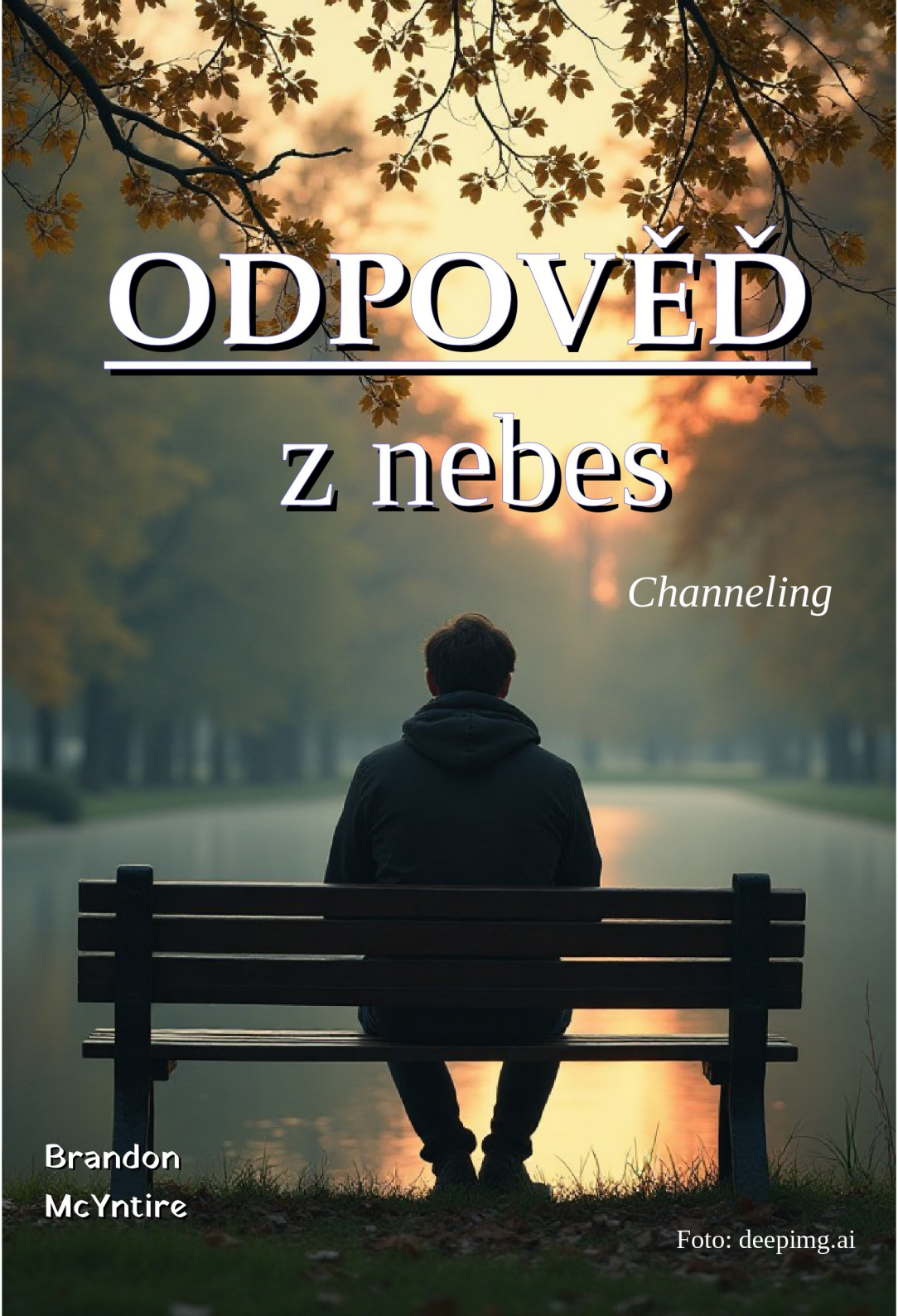

ODPOVĚĎ
z nebes
Channeling
Brandon
McYntire
Foto: deepimg.ai

Brandon McYntire

Odpověď z nebes

Michalovce, Slovensko-EÚ, 2025
ISBN: 978-80-99996-79-4

Úvod

Pokud byste se mohli zeptat na něco, na co jste neobdrželi odpověď celý svůj život, jaká otázka by to byla? Jakého charakteru? Zeptali byste se na svět kolem sebe? Nebo na okolnosti ve svém vlastním životě? Možná je snadné představit si to, ale mnohem obtížnější je najít ty správné otázky. Začátkem letošního roku jsem se ocitl na jakési životní křižovatce. Možná jsem toužil najít odpovědi na řadu nezodpovězených otázek. A co je nejdůležitější, jak mám žít dál a jak nakládat se vztahy ve svém životě. Dá se říci, že jsem asi došel k nějakému milníku ve středu cesty. Nebo přesněji řečeno, na rozcestí ve svém životě. První týden v měsíci jsem každý den odpoledne chodíval do menšího parku v našem městě. V duchu jsem se stále ptal sama sebe, jak by bylo dále správně postupovat v životě. Myslím tím, jak uspořádat nefunkční vztahy a jak přijít na to, kdo je kdo a jaký ke mně má postoj. Většinou mě napadaly otázky ohledně mě samotného. Cítil jsem, že nastal čas velkého rozhodování, ale sám jsem nedokázal udělat ani to nejmenší rozhodnutí. Protože jsem netušil, vůbec jsem si nebyl jistý, jestli to bude správné nebo nesprávné rozhodnutí. Každý den jsem si sám kladl tyto otázky, až jsem občas zaslechl nesouvislá slova. Bylo je slyšet jen na procházce v tomto parku. Nejprve jsem měl pochybnosti o sobě samém. No poslední

sedmý den, kdy jsem zaslechl ozvěnu hlasu, který mi říkal, že mi dává možnost ptát se, pochopil jsem, že zřejmě přišel čas odpovědí. A on opravdu přišel. I přes mé pochybnosti. Moje prosby nebo spíše otázky byly vyslyšeny. A tak, jak mi „on“ poradil, všechny jsem zapsal. Neznám jeho jméno a neodvážím se ani pojmenovat jeho hlas. Nevím, o koho přesně jde. Ale dostal jsem od něj na výběr. I pro mě je to neuvěřitelné, ale je tomu tak. Odpovědi na všechny mé nezodpovězené otázky za to, že to všechno napíšu a posunu dál. Abych si to nenechal jen pro sebe. Zřejmě jsou to odpovědi, které mnohým lidem dají smysl a pochopení. Vím a plně si uvědomuji, že je příliš neuvěřitelné a těžko pochopitelné, jak může něco takového existovat. Ale podle mé zkušenosti může. Mně také nepřísluší zkoumat vyšší principy týkající se nás. Můj úkol byl všechno zaznamenat. A tak jsem i udělal přesto, že o tomto mém rozhovoru budou mít čtenáři určitě pochybnosti. Jsem si toho vědom. Druhá část knihy je teorie o stromech, která mě tak zaujala. Vypracoval jsem ji tak, jak jsem jen věděl a aby byla snadno pochopitelná pro čtenáře. Věřím, že vás toto mé dílo zaujme a snad jednoho dne tato teorie pomůže i při léčebných metodách. Ty jsou ještě dnes skryty před našima očima. Pokud mám zhodnotit tento můj rozhovor s vyšší mocí, byl opravdu prospěšný. Už jsem pochopil, kdo je v mém životě toxický a kdo zase přínosný.

A také to, kdo je stvořený pro mě. Samozřejmě, myslím tím ženu. V životě se můžeme změnit v různém věku, hranice nejsou položeny. Jsou jen pomyslné v našem chápání světa kolem nás. Dnes mám už po čtyřicítce a pochopil jsem, že je nejvyšší čas, abych mohl být i já v životě šťastný. A to štěstí samotné může pocházet jen od jednoho jediného člověka, který vás opravdu miluje. Ten, který bude stát po vašem boku i v těch nejhorších chvílích. A neopustí vás. To je dnes již velmi vzácné mít takového člověka u sebe. Nevěřil jsem, že je možné, aby existoval. Musel jsem proto změnit spoustu věcí ve svém životě a potom se ta osoba objevila sama naprosto přirozeně. Návod neexistuje. Jen musíme pochopit, o čem je život. Jak mi neznámý hlas nedávno řekl: Život člověka na Zemi je jen o jednom slově. Doporučuji vám přečíst si mou knihu, abyste poznali, jaké slovo to je a co znamená. Všechno, co si následně přečtete, je občas neuvěřitelné i pro mě. Ale jednu věc vím určitě: Toto bych sám nedokázal vymyslet. Přišlo to shora.

***

První týden v tomto studeném měsíci nepřicházela žádná odpověď. Ale před koncem prvního týdne se občas ozvala jakási ozvěna nesrozumitelných slov. Uvědomil jsem si, že to není jen hluk větru nebo nějaké výkřiky z dálky. A pak přišla první odpověď. Odpověď na mou první otázku. Zapsal jsem si doma na papír každou komunikaci. Moje konverzace s „ním“ začala ve středu a zde začíná

odpověď na mou první otázku. Nejsem si jistý, kdo to je, a ani neznám jeho jméno. Mohu jen říci nebo mluvit o něm jako o někom bez jména. Ten, co nemá jméno.

Středa 8. 1. 2025

Otázka:

Je opravdu všechno v mém životě osud nebo tvá vůle?

Odpověď:

Nevím, co je ve tvém životě to, co považuješ za osud nebo mou vůli.

Otázka:

Je všechno špatné a všechno, co mi v životě dosud chybělo, jen výsledkem mého neštěstí, neschopnosti, zaslepenosti nebo prostě mé hlouposti?

Odpověď:

Sám sis odpověděl. Já se nestarám o tvůj každodenní život. Ani nesleduji tvé kroky. Dal jsem ti možnost. A ta možnost je tvůj život. Pokud jsi ve svém životě neměl štěstí, bude ti určitě dopřáno teď nebo později. Můžu ti slíbit, že tě štěstí určitě potká. Musíš ho jen umět rozeznat. Může se skrývat ve tvé blízkosti v různých podobách. Pokud jsi v některém období svého života nebyl schopen něco udělat nebo dosáhnout, přijde čas, kdy toho dosáhneš

a dokážeš udělat. Bude ti to dopřáno. Pokud jsi byl v něčem slepý nebo zaslepený, uvidíš a budeš vidět. Možná ses špatně díval na svět a lidi kolem sebe. Ale vím, že to, co jsi předtím neviděl, pak uvidíš. Pokud si myslíš, že jsi byl dosud hloupý, nakonec zmoudřeš a budeš moudrý. A určitě se budeš rozhodovat moudře. Moudrost a hloupost jsou jako život a smrt. Jedno nemůže existovat bez druhého. A já tě nikdy nesoudím, stojíš-li na jedné nebo na druhé stárne. Máš právo výběru. Je to jen tvůj život. A na samém konci své cesty mi sám potom řekneš, jak jsi žil a co ses naučil.

Otázka:

Ty sám se mě nebudeš na nic ptát a nebudeš mě ani soudit za činy v mém životě? Myslel jsem si, že ty kladeš na konci všeho otázky a soudíš a rozhoduješ. Není tomu tak?

Odpověď:

Ne. Ptám se tě teď něco? Já ti jen odpovídám na to, na co znám odpověď. Nesoudím tě ani teď a nebudu tě soudit ani potom. Ty se soudíš sám už teď a budeš se soudit i potom. Už když jsi mi položil první otázku, stal ses soudcem svého života.

Otázka:

Ale tyto otázky kladu tobě. Proč bych se tě na to ptal, kdybych znal na to odpovědi?

Odpověď:

Protože potřebuješ společnost. Duchovní. Všechno, na co ses mě dnes zeptal, představuje dimenzi. Pokaždé ses zeptal na stejnou věc. Jedná se o veličinu. Má název - čas. Proč tehdy, proč teď, proč ne ihned… Jsi bytost, která se pohybuje a žije v čase. Tvůj život plyne v čase. A já ti ho neřídím. Je jen tvůj.

Čtvrtek 9. 1. 2025

Otázka:

Jsi tady někde na blízku? Proč začalo několik válek na světě i nyní v naší době? Umírají lidé ve velkých počtech. Proč nezastavíš toto příšerné umírání a vraždění?

Odpověď:

Lidská povaha pochází také ze zvířecí říše. A ta je brutální, nekompromisní a teritoriální. Silnější vyhrává. Je to boj o přežití. Kdokoli vyhraje, ten dominuje okolí. Společnost, ve které žiješ, je v principu naprosto stejná. Jste lidský druh, který sám vymezuje hranice svého životního prostoru. Rovněž se v něm uplatňuje stejný princip jako všude jinde v přírodě. Boj, brutalita a vytváření stále nových teritorií a hranic. Je to princip vašeho myšlení. Jak bych mohl zastavit nebo odstranit všem lidem na světě jednu část jejich přirozené povahy? Je to váš svět. Já do něj jen nahlížím. Jsem ve tvém chápání někdo jako pozorovatel.

Život člověka a jeho duch v těle je dědičný. Nevím nic o základním principu ao zděděných povahových rysech. Je to geneze po všech předcích tvého druhu. I jiného, zvířecího druhu. Vidím jen události, průběh a následky. Ano, opravdu jsou hrozné. Mnohokrát i katastrofální.

Viděl jsem všechny vaše války, masakru a devastování všeho kolem vás. Možná právě na základě těchto hrůz směřujete ke svému sebepoznání a vzájemnému pochopení. Ale vidím, že to potrvá opravdu ještě hodně dlouho.

Otázka:

A co se stane, když nikdy nedojdeme k trvalému míru a pochopení mezi sebou? Války zde byly ve starověku, před tisíci lety. A jsou zde i dnes. Myslím si, že budou i v daleké budoucnosti. Mám pravdu?

Odpověď:

Války na této planetě byly mnohem dříve než před tisíci lety. Byli zde již pradávno před příchodem člověka. Vedly je jiné rasy a civilizace, které zde žily. Vůbec to nebyly bytosti podobné lidem. Byl to jiný vesmírný druh. V samé podstatě je to vlastně velmi jednoduché. Pokud se i vy rozhodnete iniciovat svůj zánik, budete nahrazeni. Znovu bude obnoven princip přírody a života. Nahradí vás jeden nadmíru inteligentní druh, možná takový, který zatím žije v mořích a oceánech. Má bystřejší mozky než jiné žijící druhy v mořích i na souši. Ovládne vodní svět i pevninu. Má dar, který člověk nedostal. Může žít pod vodou i na zemi. Nebude potřebovat budovy, cesty a

všechno, co člověk postavil svýma rukama. Jeho svět bude zcela jiný – bez staveb. Svět se znovu zazelená. Příroda se znovu zregeneruje a obnoví do původního stavu. Tento tvor má devět mozků a tři srdce. To znamená, že má devětkrát více rozumu a inteligence než člověk. Tři srdce má určeno pro dlouhověkost a rozdávání lásky kolem sebe. A přitom všem nepotřebuje vůbec nic materiálního. Nikdo a nic ho nezastaví, pokud se vy sami zničíte. Jemu bude patřit nový svět. Ten váš lidský se rozpadne na prach a vrátí se zpátky do země. Je to jen na vás, jak to všechno bude a jak se rozhodnete. Znovu ti připomínám, já jen pozoruji. Je to váš život, váš svět a vaše rozhodnutí. Život je dar. Jaká bude vaše budoucnost, určujete pouze vy sami. Máš pravdu v jedné věci. Existuje noc a den. Světlo a tma. Láska a nenávist. Smích a pláč. Dobro a zlo. Co si vybereš?

Pátek 10. 1. 2025

Otázka:

Během celého svého života jsem byl neustále někomu trnem v oku. Mnozí vrstevníci se ke mně stavěli ignorantsky nebo agresivně. Často mě někdo ostrakizoval nebo mě napadal někdo agresivní. Mám pocit, že výrok „svět patří špatným“ je opravdu pravdivý. Proč je to pořád tak a nikdy jinak?

Odpověď:

Nikdy tomu nebylo jinak? Ptáš se znovu bez uspořádání věcí. Tvůj svět jim nepatří. Oni se do něj narodili stejně jako ty. Jsou tvým druhem. Už jsem se tě jednou zeptal, na kterou stranu se přikloníš. Nevím, jestli jsi pochopil význam té otázky. I ty jsi mohl být stejný, jací jsou oni. Jednoduše být špatným. Ale nejsi. Ty vyznáváš jiné hodnoty ve svém životě. Máš rád lidi, spravedlnost, poctivost a rovnost. Jsi laskavý člověk. A oni stojí na druhém konci tvých hodnot. Ty tvé je prostě neoslovily. Přiklonili se k opačným hodnotám ve společnosti, ve které žiješ. Oni se cítí dobře tehdy, když mohou ubližovat jiným. A to už jakoukoli formou. Tehdy jsou šťastní. A věř mi. Nikdy se nezmění.

Otázka:

Teď mě napadla další otázka, když jsi mi vysvětloval, jak se dívat na zlo v lidech. Jak ty vnímáš masové a sériové vrahy? Proč dělají všechna tato zvěrstva?

Odpověď:

Je v tom velký rozdíl. Pokud člověk páchá zlo v malém rozsahu, uplatňuje pouze znovu zákon džungle. Je to zvířecí kodex, který všichni nosíte v sobě. Jenže v tak bezcitném, krutém člověku se zvěrstvo projevuje mnohem silněji než v jiných lidech kolem něj. Je to člověk-zvíře. Nic víc. No a zase sériový zabiják mezi lidmi páchá taková zvěrstva na základě rozumu, inteligence. Všechno si předem naplánuje. A také mi můžeš věřit, že ani on se nikdy nezmění. Jeho vlastní mysl ho zradila. Jeho myšlenky začaly proudit jiným směrem než myšlenky normálního člověka. Jednoznačně mu někdo v jeho životě velmi ubližoval. A on chce takto napravit své křivdy. Nebo si alespoň myslí, že je takto může napravit. On neví, že dělá tyto věci špatně, že páchá zločin. Myslí si, že on je právě ten, kdo přináší nápravu a pokání. Viděl jsem to už mnohokrát. Bolest a ubližování přináší také touhu po pomstě. A zpravidla bude provedena právě na takových lidech, kteří ji nikdy neprobudili na dotyčném člověku. Vždy budou a byli zmordováni právě ti nevinní lidé, kteří za předchozí utrpení násilníka vůbec nemohli. Za jeho

křivdy nenesly žádnou zodpovědnost. Je to jednou tak. Pokud se to týká jedince, který se mstí v malém rozsahu, samozřejmě i to je tragédie. A teď si představ, kdybys dal takovému člověku moc nad lidmi. Myslím neomezenou. Stane-li se vládcem nad národem, nad zemí? Dovedeš si představit, co by nastalo? I to jsem už viděl. Pohroma! Tyrani a diktátoři. Jsou to vaše dějiny. Myslím, že nemusím dále vysvětlovat, co se stane, dáte-li moc do rukou nesprávnému člověku. A ten pak se svou zvrácenou myslí začne trestat.

Sobota 11. 1. 2025

Otázka:

Chtěl bych vědět, kdo mě má v životě opravdu rád. No a také to, kdo mě opravdu miluje. Často nad tím uvažuji. Myslím si, že mnoho lidí na světě to jen předstírá - hraje divadlo. Zda se mýlím?

Odpověď:

Ale vždyť tvůj svět je jedno velké divadlo. A každý v něm hraje nějakou roli. Ale podívej se na to jinak. Chtěl bys mít nadlidské schopnosti, abys věděl takové věci? A k čemu by ti to bylo? Každý člověk ve tvém životě splňuje svůj určitý úkol. I ty máš svůj úkol. I když se zdá, že tě nějaký člověk nemá kdovíjak rád. I když tě blízká osoba nemiluje až tak moc, jak ji ty miluješ. Nebo i když tě nemiluje vůbec. Ale věz, že každý člověk ti byl poslán do cesty životem z konkrétního důvodu. A vždy přichází ve správný čas, aby ti dal přesně to, co právě potřebuješ. Je tvou spásou ve správném okamžiku. Dělá pro tebe moc, i když se to možná na první pohled nezdá. Přestože to v danou chvíli nevidíš, nedokážeš to rozpoznat, všechno se ti později ukáže. Odhalí se ti to a pochopíš to až po delší době, kdy jeden nebo více z těchto lidí opustí váš život z různých důvodů. Ty důvody nejsou podstatné. Potom

přijde uvědomění si a poznání pravdy. Pokud bys dokázal lidem kolem sebe číst myšlenky, co dobrého by ti to přineslo a také jim?

Otázka:

Nebylo by lepší, kdybych takového člověka – v mém případě ženu – opustil? A našel bych si jinou, která by mě milovala stejně jako já ji?

Odpověď:

V tom případě ti řeknu tajemství. Nikdo z vás lidi na celém světě nemiluje stejně. Protože každý se dívá na svět kolem sebe a na lidi zvlášť jinýma očima. Každý člověk očekává od toho druhého něco jiného. I když se zdá na první pohled, že někdo má stejná očekávání a životní cíle jako ten druhý, není tomu tak. A nikdy ani nebude. Na světě neexistují dva stejní lidé, kteří by se milovali stejně. Něco takového prostě neexistuje. Nemělo by to ani význam v životech lidí. Ani jeden, ani ten druhý by neměly potřebu udělat něco nezištného pro toho druhého. Nemuseli by se o nic snažit. Ve vztazích by nebylo co zdokonalovat. Lidé nedokážou lásku projevovat stejným způsobem, stejnou intenzitou. Stále jeden potřebuje víc a druhému postačuje méně. Nebo dokonce nepotřebuje téměř nic. A v tom je třeba hledat smysl. Vždy se jeden

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy Odpověď z nebes**.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.